

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

P6_TA(2007)0348

Strefa euro (2007)**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie rocznego przeglądu sytuacji w strefie euro 2007 (2007/2143(INI))***Parlament Europejski,*

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie rocznego przeglądu sytuacji w strefie euro na rok 2007 (COM(2007)0231),
 - uwzględniając wiosenną prognozę gospodarczą Komisji z dnia 7 maja 2007 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie finansów publicznych w krajach UGW w roku 2006 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie sytuacji gospodarki europejskiej: sprawozdanie przygotowawcze na temat ogólnych wytycznych dla polityki gospodarczej na rok 2007 ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie makroekonomicznych skutków wzrostu cen energii ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie rozszerzenia strefy euro ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie przeglądu strategicznego Międzynarodowego Funduszu Walutowego ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Banku Centralnego (EBC) za rok 2006,
 - uwzględniając sprawozdanie EBC w sprawie integracji finansowej w Europie z marca 2007 r.,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0264/2007),
- A. mając na uwadze, że w 2006 r. PKB strefy euro wzrósł o 2,7 %, w porównaniu z 1,4 % w roku 2005, co stanowi najlepszy wynik od 2000 r., a stopa inflacji wyniosła 2,2 %, pozostając na niezmiennym od 2005 r. poziomie,
- B. mając na uwadze spadek deficytu fiskalnego w 2006 r. do 1,6 % PKB, w porównaniu z 2,5 % PKB w 2005 r.,
- C. mając na uwadze spadek stopy bezrobocia liczonej do końca 2006 r. do 7,6 %, czyli do najniższego poziomu od 15 lat,
- D. mając na uwadze, że przynależność do strefy euro zwiększa stopień wzajemnych powiązań gospodarczych między państwami członkowskimi oraz wymaga ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej w celu przezwyciężenia słabości strukturalnych, sprostania przyszłym wyzwaniom i włączenia strefy euro do coraz bardziej zglobalizowanej gospodarki,
- E. mając na uwadze, że strefa euro stanowi kluczowy warunek stabilności światowej gospodarki,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0168.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0051.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0054.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, str. 249.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, str. 118.

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

Trendy makroekonomiczne

1. z zadowoleniem przyjmuje korzystne dla gospodarki trendy, jakimi są osiągnięte w 2006 r. wzrost gospodarczy i zwiększenie zatrudnienia, które doprowadziły do utworzenia 2 mln nowych miejsc pracy i zmniejszenia deficytów fiskalnych; podkreśla, że wysoki poziom bezrobocia i niski udział w rynkach pracy nie pozwalają Europie na prawidłową reakcję na obecne i przyszłe wyzwania stawiane przez światową gospodarkę;
2. przypomina w związku z tym, że art. 111 Traktatu powierza odpowiedzialność za politykę kursową Radzie bez wyszczególniania środków do realizacji tej kompetencji; wzywa Eurogrupę, Radę i EBC do pełnego wykonywania właściwych kompetencji;
3. zauważa, że poprawa ta po części wynika z przeprowadzonych zmian strukturalnych i z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż wydajność pracy wzrasta w szybszym tempie; uważa jednak, że jest zbyt wcześnie, aby zdecydowanie stwierdzić, czy poprawa ta ma charakter bardziej cykliczny, czy też strukturalny i wzywa do formułowania ostrożnych opinii na ten temat;
4. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że członkowie strefy euro podjęli skoordynowane działania na rzecz dokonania korekty nadmiernych deficytów budżetowych zgodnie ze zreformowanym paktem na rzecz stabilności i wzrostu; podkreśla fakt, że zdaniem Komisji w strefie euro postrzeganej jako całość wzrosła jakość dostosowania przy mniejszym uzależnieniu od jednorazowych środków i obniżce wydatków publicznych; w szczególności podkreśla, że połączenie działań zmierzających do konsolidacji, zwłaszcza w krajach o nadmiernym deficycie, oraz lepszy rozwój gospodarczy doprowadziły do obniżki deficytu budżetowego w strefie euro z poziomu 2,5 % PKB w 2005 r. do poziomu 1,6 % PKB w 2006 r.;
5. podkreśla, że zdrowa polityka fiskalna jest warunkiem koniecznym do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju i tworzenia nowych miejsc pracy, ponieważ niskie deficyty budżetowe i niski dług państwowy sprzyjają przewidywaniom niskiej i stabilnej inflacji oraz pomagają w utrzymaniu niskich stóp procentowych; ostrzega przed powtórzeniem błędów w polityce gospodarczej z lat 1999-2001; wzywa zatem do wykorzystania obecnego orzeźwienia na dwa sposoby, aby doprowadzić: do likwidacji deficytów i do gromadzenia nadwyżek w celu obniżenia poziomu zadłużenia oraz do poprawy jakości finansów publicznych poprzez większe inwestowanie w edukację, kształcenie zawodowe, infrastrukturę oraz badania i innowacyjność, co pomogłoby sprostać wyzwaniu, jakie stanowi starzejące się społeczeństwo; w związku z powyższym z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Eurogrupę w dniu 20 kwietnia 2007 r. kierunków polityki fiskalnej w państwach członkowskich strefy euro, przypominając zobowiązanie do aktywnej konsolidacji finansów publicznych w okresach dobrej koniunktury oraz do wykorzystywania niespodziewanych dodatkowych dochodów na cele redukcji deficytu i zadłużenia;
6. podkreśla ryzyko, jakie stanowi procykliczna polityka niektórych państw członkowskich; odnotowuje wysiłki zmierzające do konsolidacji fiskalnej, widoczne w strefie euro postrzeganej jako całość; nalega jednak, aby realizacja celu śródkresowego zawarta w Pakcie na rzecz stabilności i rozwoju nakładała na państwa członkowskie obowiązek odkładania nadwyżek w okresach dobrej koniunktury; uważa, że działania na rzecz konsolidacji należy nasilić w obliczu m.in. przyszłych wyzwań demograficznych; zauważa, że zreformowany Pakt na rzecz stabilności i rozwoju wyraźnie stawia wymóg konsolidacji cyklu gospodarczego; podkreśla, iż proceduralne i wyrażone liczbowo zasady polityki fiskalnej oraz niezależne instytucje nadzoru fiskalnego mają na celu wspieranie procesu konsolidacji fiskalnej i unikanie prowadzenia polityki procyklicznej;
7. odnotowuje decyzję EBC z 2006 r. o dalszym podwyższeniu stóp procentowych; zauważa, że chociaż inflacja pozostała pod kontrolą mimo gwałtownego wzrostu cen energii, tempo wzrostu agregatu pieniężnego M3, w sposób nieprzerwany od roku 2001, znacznie przewyższało wartość referencyjną, wynoszącą 4,5%, nie przyspieszając równocześnie zjawiska inflacji; wzywa EBC do pełniejszego wyjaśnienia, skąd pochodzi ta rozbieżność oraz czy jest ona przejawem wzrastającej podaży pieniądza, która może w przyszłości napędzać inflację, czy też wynikiem działania innych czynników, takich jak pogłębianie się rynków finansowych, innowacje finansowe i coraz bardziej międzynarodowa rola euro;
8. zauważa postępujące przyspieszenie wzrostu cen dóbr, w szczególności na rynku nieruchomości, co może być naturalnym objawem zdrowia gospodarki, lecz podnosi prawdopodobieństwo gwałtownych zmian dostosowawczych; uważa, że to postępujące przyspieszenie wzrostu cen dóbr umacnia potrzebę ostrożnej polityki fiskalnej w państwach członkowskich, w których te trendy mają miejsce oraz wprowadzenia polityki strukturalnej na rzecz zapobiegania takim wahaniom równowagi, w tym ulepszonych zasad

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

nadzoru ostrożnościowego; zachęca krajowe organy ustawodawcze i regulacyjne do dokonania starannej oceny rozwoju rynku nieruchomości; wskazuje na potrzebę przyjęcia zróżnicowanego podejścia, uwzględniającego specjalną sytuację poszczególnych państw członkowskich w zakresie wzrostu i budżetu;

9. zwraca uwagę na fakt, że nominalny wzrost wartości kursu euro o 11,4% wobec dolara, o 12,4% wobec jena, a o 8% wobec chińskiego renminbi spowodował w 2006 r. jedynie niewielki realny wzrost kursu w wysokości 3,5% i jak dotąd nie zaszkodził eksportowi ani rozwojowi gospodarstwu w strefie euro; zauważa jednak, że wzrost ten w różny sposób wpłynął na poszczególne państwa członkowskie w zależności od ich struktury gospodarczej i elastyczności reakcji realnego sektora gospodarki na zmiany kursu walutowego; wzywa państwa członkowskie do podjęcia kroków w celu zwiększenia zdolności dostosowawczych; podkreśla konieczność uwzględnienia ewentualnego wpływu przyszłego wzrostu stóp procentowych na kurs wymiany euro oraz na konkurencyjność europejskiej gospodarki;

Funkcjonowanie UGW

10. wyraża przekonanie, że różnice w trendach wzrostu gospodarczego, inflacji, realnych kursów walutowych i zatrudnienia pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi mogą być oznaką różnych przemian, takich jak trendy demograficzne, różne tempo reform strukturalnych, różne potencjały wzrostu i procesy nadrobienia zaległości; podkreśla jednak, że duży deficyt w obrocie bieżącym, występujący w niektórych państwach członkowskich, jest przejawem zróżnicowanych tendencji w zakresie konkurencyjności oraz że różne podejścia stosowane przez państwa członkowskie w polityce gospodarczej są kluczem do zrozumienia takich różnic;

11. zauważa, że pogłębiające się różnice w poziomie konkurencyjności i produktywności na arenie międzynarodowej pomiędzy gospodarkami strefy euro są przede wszystkim spowodowane występowaniem różnic w jednostkowych kosztach pracy, będących wyrazem zróżnicowanego rozwoju sytuacji w zakresie dynamiki produktywności i płac; zauważa, że w ostatnich latach wzrost płac utrzymywał się poniżej poziomu wzrostu produktywności; podkreśla konieczność bardziej sprawiedliwego podziału korzyści płynących ze wzrostu gospodarczego; wzywa akcjonariuszy oraz zarządy przedsiębiorstw do utrzymywania odpowiedzialnej polityki w zakresie pakietów wynagrodzeń i premii na najwyższych szczeblach korporacyjnej siatki płac w przedsiębiorstwach, które wykazują tendencję do nieproporcjonalnie wysokich wzrostów w stosunku do poziomu zwykłych płac, wysyłając tym samym fałszywe sygnały i zniechęcając do promowania odpowiedzialnej polityki płacowej; zauważa, że niski wskaźnik inflacji stanowi również ważny czynnik wpływający na korzystne kształtowanie się jednostkowych kosztów pracy;

12. wzywa w związku z tym do dalszej integracji rynków towarów i usług w celu rozwiązania problemu istniejącego podziału rynku UGW na rynki krajowe oraz osiągnięcia wyższego stopnia synchronizacji cykli koniunktury w odnośnych gospodarkach krajowych;

13. wskazuje, że euro będzie mogło utrzymać na stałe swoją silną pozycję i wiarygodność na międzynarodowych rynkach finansowych tylko wtedy, gdy państwa członkowskie strefy euro jeszcze bardziej się do siebie zbliżą we wszystkich dziedzinach, które mają znaczenie dla stabilności walutowej; zachęca państwa członkowskie strefy euro, a zwłaszcza partnerów socjalnych, do podejmowania w związku z tym dalszych wysiłków, jak również do poprawy produktywności, co jest ważne także dla osiągnięcia celów strategii lizbońskiej;

14. przypomina, że polityka monetarna EBC nie może nigdy być idealnie dostosowana do sytuacji pojedynczych państw członkowskich; zwraca uwagę na fakt, że w szybko rozwijających się krajach inflacja jest strukturalnie wyższa, a rzeczywiste stopy procentowe niższe, a często nawet ujemne; uznaje ten stan za naturalny w przypadku unii walutowej i wzywa do prowadzenia zdrowej polityki fiskalnej w celu zachowania stabilności, w szczególności w odniesieniu do potrzeby zachowania ostrożności z uwagi na występujące ryzyko demograficzne;

15. zauważa, że połączenie luźnej polityki fiskalnej z restrykcyjną polityką monetarną, spowodowaną podwyższaniem stóp procentowych i aprecjacją kursu walutowego, prowadzi do suboptymalnej koordynacji polityk monetarnej z fiskalną, co może nieść za sobą skutki w postaci nadmiernych makroekonomicznych kosztów stabilności; uważa, że większe usztywnienie polityki fiskalnej zmniejszy nacisk na politykę monetarną i pozwoli na lepszą koordynację obu polityk, która zapewni szybszy wzrost gospodarczy przy danej stopie inflacji;

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

Reformy strukturalne a rynek wewnętrzny

16. przypomina, że zintegrowany europejski rynek finansowy posiada kluczowe znaczenie dla zapewnienia sprawnego działania UGW; podkreśla zatem potrzebę dokończenia procesu integracji rynku finansowego i usunięcia pozostałych przeszkód na drodze integracji finansowej w celu utworzenia wydajnego systemu finansowego oraz poprawy zdolności strefy euro w zakresie radzenia sobie ze wstrząsami gospodarczymi; zwraca uwagę na fakt, że z integracją finansową może również wiązać się zagrożenie stabilności finansowej, jeżeli procedury zapobiegania kryzysom, zarządzania kryzysami i rozwiązywania kryzysów pozostaną nadal rozdzielone na szczeblu krajowym, utrudniając tym samym reakcję na terenie całej strefy euro; ponownie potwierdza zatem w tym kontekście konieczność utworzenia zintegrowanego systemu europejskiego współpracujących ze sobą organów nadzoru jako jednego z kluczowych warunków zakończenia procesu integracji rynku finansowego;

17. wyraża przekonanie, że należy przyspieszyć tempo reform przeprowadzanych na rynkach dóbr, usług, pracy i pieniądza oraz że aby stymulować rozwój gospodarczy i tworzyć nowe miejsca pracy niezbędne jest dokończenie tworzenia rynku wewnętrznego;

18. zwraca uwagę na fakt, że usługi stanowią 70 % PKB strefy euro i dają największe możliwości zwiększenia zatrudnienia; zauważa, iż tendencje inflacyjne w dziedzinie usług stale przyczyniają się do inflacji bazowej; podkreśla w związku z tym, że zwiększenie konkurencji w sektorze usług spowodować może spadek inflacji; wzywa więc do stworzenia dobrze funkcjonującego wewnętrznego rynku usług i do szybkiego wdrożenia dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym⁽¹⁾;

19. wyraża przekonanie, że pełne i skuteczne wdrożenie strategii lizbońskiej posiada kluczowe znaczenie dla osiągnięcia wyższego potencjału rozwojowego; wyraża ubolewanie nad faktem, że skuteczność strefy euro w dziedzinie innowacji, podobnie jak w przypadku nakładów sektora biznesowego na badania i rozwój, jest niższa niż w USA i Japonii; ubolewa również nad tym, że całkowite nakłady na badania i rozwój sektora publicznego i prywatnego w strefie euro utrzymują się na stałym poziomie około 2 % PKB, czyli znacznie poniżej celu założonego przez Radę Europejską na posiedzeniu w Barcelonie w dniach 15 i 16 marca 2002 r., który miał wynieść 3 % PKB do 2010 r.; wzywa zatem do prowadzenia konsekwentnej polityki, która wspiera rozwój oparty na innowacjach; przypomina, że polityka ta wymaga zwiększenia inwestycji w infrastrukturę, badania, innowacyjność, uczenie się przez całe życie i edukację, zwiększenia konkurencji na rynkach dóbr i usług, bardziej rozwiniętych sektorów finansowych i większej elastyczności na rynku pracy, przy równoczesnym zapewnieniu wymaganego poziomu zabezpieczenia społecznego (flexicurity) zgodnie z odnowioną strategią lizbońską, a także wdrażania pomocniczych strategii nakierowanych na korygowanie nadmiernych nierówności spowodowanych przeprowadzanymi reformami;

Rozszerzenie strefy euro

20. z zadowoleniem przyjmuje wejście Słowenii do strefy euro od dnia 1 stycznia 2007 r. i płynne przejście z tolara na euro;

21. zachęca pozostałe państwa członkowskie do kontynuowania wysiłków mających na celu przygotowanie do wejścia do strefy euro; podkreśla korzyści płynące z procesu konwergencji i ostatecznego przyjęcia euro zarówno dla nowych członków, jak i dla całej strefy euro; uważa, że zagadnienia dotyczące strefy euro nie powinny koncentrować się wyłącznie na nowych państwach członkowskich i wskazuje na kwestię możliwości odrzucenia przynależności do tej strefy;

22. podkreśla potrzebę zawarcia przez Parlament, Radę i Komisję porozumienia w sprawie precyzyjnego planu działań na rzecz stosowania procedury dotyczącej strefy euro w celu zapewnienia wszystkim zainteresowanym instytucjom dostatecznego czasu na ocenę i przygotowanie, co zwiększyłoby zaufanie obywateli i państw członkowskich do procesu przemian;

⁽¹⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, str. 36.

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

23. uznaje, że definicja stabilności cenowej, stosowana do oceny kryteriów konwergencji, nie zawsze jest zgodna z definicją stabilności cenowej przyjętą przez EBC do celów polityki monetarnej, gdyż kryteria w głównej mierze oceniają zmierzone wyniki osiągnięte w przeszłości, podczas gdy definicja EBC jest celem określonym dla przyszłych wyników; ubolewa, że kryterium dotyczące inflacji w formie ujętej w Traktacie określone jest z uwzględnieniem wszystkich państw członkowskich, zamiast z uwzględnieniem tych, które należą do strefy euro;

24. wzywa do podjęcia skuteczniejszych działań na rzecz rozwiązania kwestii prania pieniędzy oraz oszustw i odnotowuje brak informacji w regularnych sprawozdaniach Komisji o spółkach offshore lub o ich roli oraz znaczeniu i domaga się podawania informacji na ten temat;

25. wyraża przekonanie, że nowe państwa członkowskie mogą napotkać wyzwania związane ze wstąpieniem do strefy euro, zwłaszcza dotyczące kryterium stabilności cen, ponieważ inflacja może stanowić element procesu nadrabiania zaległości; dlatego też wzywa Radę i Komisję do przeanalizowania kryteriów konwergencji poprzez pogłębioną analizę i debatę polityczną dotyczącą stosowania kryteriów konwergencji do przyszłych nowych członków strefy euro pod kątem obecnych realiów i różnic w poziomie rozwoju gospodarczego; podkreśla, że kryteria konwergencji muszą być stosowane zgodnie z Traktatem oraz w żadnym wypadku nie może na tym ucierpieć konkurencyjność strefy euro;

26. przypomina potrzebę zaangażowania w szeroko zakrojone obywatelskie kampanie informacyjne w kandydujących państwach członkowskich na wczesnym etapie procesu, które powodować będą zaufanie do procesu przemian, oraz zapewnienia sprawiedliwego zarządzania etapem przemian przez wszystkie zainteresowane podmioty w nadziei na odniesienie przez euro sukcesu; ocenia, że należy zmniejszyć niedoinformowanie obywateli, a wykorzystanie mediów do kampanii informacyjnych trzeba zorganizować już na wczesnym etapie;

Nadzór budżetowy

27. za niezbędne uważa uzyskanie lepszej koordynacji polityk budżetowych poszczególnych państw członkowskich w każdym cyklu, która opierałaby się w szczególności na przyjęciu wspólnego harmonogramu i założeń makroekonomicznych; wzywa do całkowitego i skutecznego wdrożenia Paktu na rzecz Stabilności i Rozwoju;

28. wyraża przekonanie, że należy umocnić specyficzny dla strefy euro nadzór strukturalny związany z wykonywaniem strategii lizbońskiej poprzez stosowanie środków koniecznych do ulepszenia funkcjonowania UGW; jako pierwszy krok w tym kierunku z zadowoleniem przyjmuje fakt, że roczne sprawozdanie Komisji o postępach we wdrażaniu strategii lizbońskiej skupia się na strefie euro;

29. podkreśla konieczność wzmocnienia zdolności do rządzenia oraz procesu integracji europejskiej, w szczególności w strefie euro, ponieważ tylko w ten sposób można stawić czoła globalnym wyzwaniom gospodarczym; dlatego też wzywa Radę i Komisję do dopilnowania w przyszłości, aby roczne sprawozdanie w sprawie strefy euro zawierało komplet zaleceń politycznych zapewniających instrumenty umożliwiające prowadzenie pogłębionego dialogu między różnymi organami Wspólnoty, zajmującymi się usprawnianiem zarządzania gospodarką Unii;

30. przypomina o konieczności zwiększenia efektywności strategii lizbońskiej poprzez połączenie pod względem merytorycznym i czasowym stosowanych jak dotąd oddzielnie instrumentów polityki gospodarczej w celu realizacji inteligentnej strategii wzrostu gospodarczego, która przewiduje dalszą koncentrację prac związanych ze sporządzaniem sprawozdań i dokonywaniem ocen w zakresie krajowych programów reform, uwzględniając jednak przy tym także krajowe programy stabilności i konwergencji;

31. wyraża przekonanie, że Eurogrupa winna dojść do porozumienia w sprawie planu przewidującego, jakie działania powinny zostać zrealizowane w strefie euro w ciągu najbliższych dwóch lat; uważa, że w interesie ściślejszej koordynacji gospodarczej Eurogrupa winna przejść od nieformalnych ram instytucjonalnych do ram bardziej formalnych, obejmujących właściwą infrastrukturę;

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

Przedstawicielstwo w stosunkach zewnętrznych

32. podkreśla, że euro stało się drugą co do znaczenia po dolarze amerykańskim walutą międzynarodową; uważa w szczególności, że szerokie rozpowszechnienie użycia euro na międzynarodowych rynkach obligacji jest podstawową cechą odgrywanej przez euro roli międzynarodowej; ubolewanad tym, że Eurogrupa, Komisja i EBC nadal w bardzo różnym zakresie reprezentowani są w różnych instytucjach i na forach międzynarodowych; z zainteresowaniem przyjmuje wiadomość, że Eurogrupa i Rada UE ds. gospodarczych i finansowych (ECOFIN) rozpatrują projekty wzmocnienia przedstawicielstwa zewnętrznego strefy euro i rozwinięcia koordynacji wewnątrz strefy w stosunkach zewnętrznych; uważa, że potrzebne są dalsze kroki, zanim zewnętrzna reprezentacja strefy euro zacznie odpowiadać jej rosnącemu znaczeniu w światowej gospodarce; jest zdania, że warunkiem koniecznym zaistnienia wspólnej reprezentacji na zewnątrz jest rzeczywista wspólna polityka gospodarcza prowadzona wewnątrz strefy euro; powtarza, że najlepszym sposobem na reprezentację strefy euro na głównych międzynarodowych forach finansowych i w takich instytucjach finansowych pozostaje utworzenie jednego stanowiska przewodniczącego strefy euro;

*
* * *

33. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Eurogrupy, Radzie oraz Komisji, jak również Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

P6_TA(2007)0349

Europejski Bank Centralny (2006)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie sprawozdania rocznego Europejskiego Banku Centralnego za rok 2006 (2007/2142(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Banku Centralnego (EBC) za rok 2006,
- uwzględniając art. 113 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 15 Protokołu ustanawiającego statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, załączonego do Traktatu,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 kwietnia 1998 r. w sprawie odpowiedzialności demokratycznej na trzecim etapie UGW⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie strategicznego przeglądu Międzynarodowego Funduszu Walutowego⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie przechwytywania danych o przekazach bankowych z systemu SWIFT przez służby specjalne USA⁽³⁾ oraz rezolucję z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie SWIFT, porozumienia dotyczącego PNR oraz dialogu transatlantyckiego w tych kwestiach⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2007 r. na temat sytuacji gospodarki europejskiej: wstępne sprawozdanie na temat głównych kierunków polityk gospodarczych na rok 2007⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie finansów publicznych w Unii Gospodarczej i Walutowej⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji: „Pięć lat banknotów i monet euro” (COM(2006)0862),

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 4.5.1998, str. 177.

⁽²⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, str. 118.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0317.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0039.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0051.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0168.